

*Borgujan Chiflik **

*Δ ρ έ π α ν ο ν **

**Υποθετικές πινακίδες*

Χρονολόγιο γεγονότων

- *Γεγονότα σε αυτόν τον Τόπο*
- *Γεγονότα που αφορούν και αυτόν τον Τόπο*

**Προ
Χριστιανικά
Χρόνια**

- Στα προϊστορικά χρόνια, τη νεολιθική εποχή, οι άνθρωποι σταμάτησαν τη μέχρι τότε νομαδική ζωή και άρχισαν να εγκαθίστανται σε διάφορες τοποθεσίες και να δημιουργούν μόνιμους οικισμούς.

Οι ανθρώπινες πλέον δραστηριότητες, αυτή την εποχή αλλά και στους επόμενες εποχές - εποχή του Χαλκού και εποχή του Σιδήρου - έγιναν πλέον πιο συλλογικές και πιο οργανωμένες.

Ενημέρωση

Δείγματα μόνιμης ανθρώπινης παρουσίας, αυτών των εποχών, στην περιοχή του σημερινού «Τριγώνου» υπάρχουν αφού:

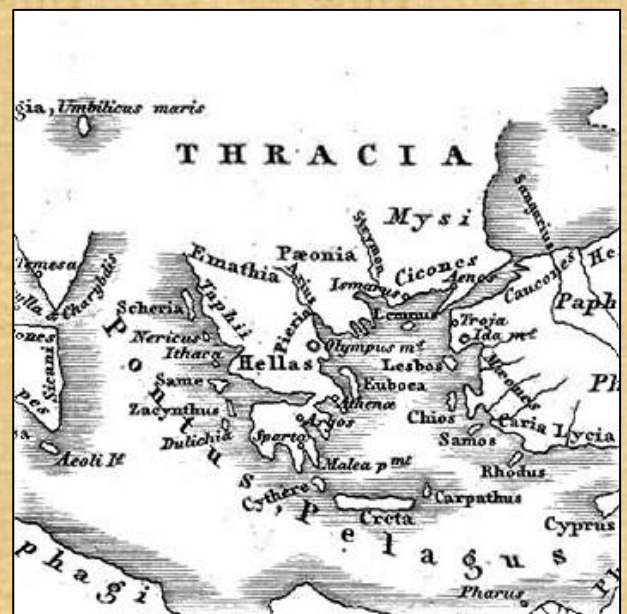
- *Στα εδάφη μεταξύ Σπηλαίου και Εληάς, εντοπίσθηκε Οικισμός της "Νεότερης νεολιθικής περιόδου".*
- *Στα εδάφη των Δικαίων, της Φτελιάς και μεταξύ Άρζου και Καναδά, εντοπίστηκαν Αγγεία, θραύσματα αγγείων ή εργαλεία αυτών των εποχών (Νεολιθικής εποχής, εποχής Χαλκού και Πρώιμης εποχής του Σιδήρου).*
- *Στα Πετρωτά, στα Μαράσια, στην Πλάτη και στο Σπήλαιο, εντοπίσθηκαν κατάλοιπα Οικισμών της εποχής του Σιδήρου.*

Πηγές:

- ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΗΜΕΡΙΔΩΝ – Διαμαντής Τριαντάφυλλος, Αρχαιολόγος ΠΕΤΡΩΤΑ – Αύγουστος 2007 & Αύγουστος 2010
- ΤΡΙΓΩΝΟ η Μεσοποταμία του Έβρου – Θεόδωρος Κυρκούδης

- Στο τέλος της εποχής του Χαλκού και στην πρώιμη εποχή του Σιδήρου, στη χερσόνησο του Αίμου εγκαταστάθηκαν οι Θράκες που το έθνος τους, λέει ο Ηρόδοτος, ήταν "μετά τους Ινδούς το μέγιστον πάντων των Εθνών".

«Θρηίκων δέ ἔθνος μέγιστόν ἐστι μετὰ γε Ἰνδούς πάντων ἀνθρώπων»

- Οι Θράκες, νωρίς δέχθηκαν τις πολιτιστικές και γλωσσικές επιρροές των αρχαίων Ελλήνων και με αφετηρία τα παράλια, συμπεριλήφθηκαν στον ευρύτερο Ελληνιστικό πολιτιστικό χώρο.

Στην Ελληνική μυθολογία, αναφέρονται συχνά μέρη και περιοχές της Θράκης αλλά και Πρόσωπα, Θεοί, Ήρωες, Βασιλείς, Μουσικοί και Αοιδοί που κατάγονται από τη Θράκη.

- Τον 5ο π.Χ. αιώνα, ιδρύθηκε το πιο οργανωμένο και ισχυρό Βασίλειο από τα δεκάδες Θρακικά φύλλα, το Βασίλειο των Οδρυσών.

Η περιοχή του σημερινού βόρειου Έβρου ανήκε στο Βασίλειο των Οδρυσών.

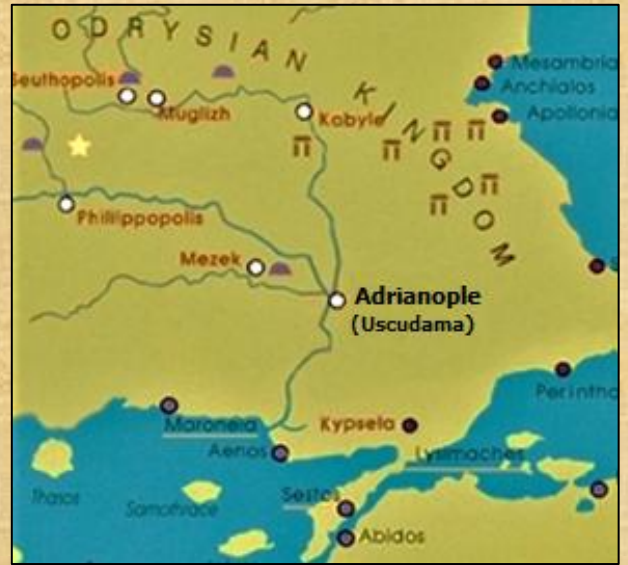

- Το 341 π.Χ., το Βασίλειο των Οδρυσών κατακτήθηκε από τον Μακεδόνα Βασιλιά Φίλιππο Β΄.
- Το 73 π.Χ., η περιοχή της Αδριανούπολης κατακτήθηκε από τους Ρωμαίους. Γενικότερα, η Θράκη έγινε Ρωμαϊκή επαρχία το 46 μ.Χ..

125

Το 125 μ.Χ., κατ' άλλους το 127 μ.Χ., ο Ρωμαίος Αυτοκράτορας Αδριανός, "επανάδρυσε" την αρχαία πόλη Ουσκουδάμα, που βρισκόταν στη συμβολή των ποταμών Τόνζου και Αρδίσκου (σήμερα Άρδα) με τον Έβρο και της έδωσε το όνομα «Αδριανούπολις».

Ενημέρωση

Κατά την Ελληνική μυθολογία, στη θέση της Ουσκουδάμα βρισκόταν η Ορέστεια, που είχε ιδρύσει ο Ορέστης, γιός του βασιλιά Αγαμέμνονα.

Ενημέρωση

Η Αδριανούπολη, επί αιώνες υπήρξε διοικητικό, εμπορικό, συγκοινωνιακό, αλλά και στρατιωτικό κέντρο της περιοχής.

Η περιοχή του σημερινού «Τριγώνου», ήταν άμεσα συνδεδεμένη με την Αδριανούπολη, αφού, από την ίδρυσή της μέχρι το 1922, πάντα ήταν η Πρωτεύουσα της Περιοχής.

324

Το 324, στην περιοχή της Αδριανούπολης, έγινε μάχη μεταξύ των δυνάμεων του "Κωνσταντίνου Α'" και του "Λικίνιου", διεκδικητών της Ανατολικής Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας (μετέπειτα, Βυζαντινής αυτοκρατορίας).

Ενημέρωση

Ο τόπος καταλήφθηκε από το νικητή αυτής της μάχης, τον Κωνσταντίνο τον Α' που ήταν ήδη Ρωμαίος αυτοκράτορας και στην ουσία, αν και τα χρονικά όρια της Βυζαντινής αυτοκρατορίας ξεκινούν από το 330, τα εδάφη της περιοχής της Αδριανούπολης ήδη είχαν υπαχθεί στην Βυζαντινή Αυτοκρατορία αμέσως μετά τη παραπάνω μάχη.

330

Το 330, στις 11 Μαΐου, εγκαινιάσθηκε από τον Μέγα Κωνσταντίνο, η Πρωτεύουσα της «Βυζαντινής Αυτοκρατορίας», «Κωνσταντινούπολη», που κτίστηκε στις ακτές του Βοσπόρου, πάνω στην αρχαία πόλη του Βυζαντίου, που είχε ιδρύσει το 659 π.Χ. ο Βύζας από τα Μέγαρα.

Ενημέρωση

..... Ο όρος "Βυζαντινός" εισήχθη από τον Ιερώνυμο Βολφ (Wolf) το 1562, όταν ίδρυσε το "*Corpus Historiae byzantinae*", και τον καθιέρωσε ο Φιλίπ Λαμπ (Philippe Labbe), εκδότης της "*Βυζαντίδος του Λούβρου*", προλογίζοντας το έργο του με τις λέξεις: "*De Byzantinae historiae scriptoribus*" (1648). Το 1680 ο Δουκάγκιος (Κάρολος du Cange) τιτλοφόρησε το έργο του, στο οποίο διαπραγματευόταν την ιστορία του κράτους της Κωνσταντινούπολης, «*Historia Byzantina*». Η Βυζαντινή ιστορία είχε βρει πια τη θέση της στην επίσημη επιστημονική ορολογία. Από τότε ο επιστημονικός κόσμος άρχισε σιγά-σιγά να χρησιμοποιεί τα ονόματα «Βυζαντινή Αυτοκρατορία» και «Βυζαντινοί» για να δηλώσει την αυτοκρατορία της Κωνσταντινούπολης και τούς κατοίκους της.

Πηγή: Απόκομμα από Εγκυκλοπαίδεια "Δομή"

Ενημέρωση

Τα εδάφη του σημερινού «Τριγώνου», για δέκα περίπου αιώνες, υπάγονταν πλέον στη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, με μικρές σε χρονικό διάστημα καταλήψεις ή διελεύσεις προς την Αδριανούπολη, από τους Γότθους, τους Ούννους, τους Βούλγαρους, τους Πετσενέγκους, τους Σέρβους και για μεγαλύτερο διάστημα, την εποχή της Λατινοκρατίας, από τους Φράγκους (1204 - 1261).

1371

Μετά την κατάληψη της Αδριανούπολης από τους Οθωμανούς το 1361 – κατ' άλλους Ιστορικούς το 1369 -, αλλά και μετά την ήττα της Συμμαχίας Χριστιανικών δυνάμεων, με επικεφαλής τους Σέρβους, από τους Οθωμανούς στη μάχη του Τζερνομιάνου (σημερινό ORMENIO) που έγινε το 1371, ο τόπος καταλήφθηκε οριστικά από τους Οθωμανούς και παρέμεινε σε αυτούς για 550 χρόνια, εκτός από σύντομες καταλήψεις από τους Ρώσους (Ρωσοτουρκικοί πόλεμοι 1828-1829 και 1877-1878).

**1371
1500**

Μετά την κατάληψη της περιοχής από τους Οθωμανούς, οι υπάρχοντες Έλληνες της περιοχής εκδιώχθηκαν με αποτέλεσμα να αποδεκατισθούν.

Από τους εναπομείναντες, μερικοί εξισλαμίσθηκαν δια της βίας. Παράλληλα οι Οθωμανοί προχώρησαν σε εποικισμό μεγάλου αριθμού Μουσουλμάνων από την Μικρά Ασία.

**1371
1600**

Από την οριστική κατάληψη του τόπου και για τους δύο, περίπου, επόμενους αιώνες, αφού σύμφωνα με τους τότε Οθωμανικούς νόμους, τα κατεκτημένα εδάφη αποτελούσαν πλέον ιδιοκτησία του Σουλτάνου, αυτός με την σειρά του, τα παραχωρούσε για εκμετάλλευση σε Οθωμανούς αξιωματούχους.

**1371
1800**

Κοντά στις περιοχές των καλλιεργούμενων εκτάσεων, υπήρχαν ή δημιουργήθηκαν οι καταυλισμοί των εργατών, που σε βάθος χρόνου μεταβλήθηκαν σε Οικισμούς και οι περισσότεροι δημιουργήθηκαν σε περιοχές με απομεινάρια παλαιότερων Οικισμών Ρωμαϊκής ή Βυζαντινής ή ακόμη και Αρχαίας Ελληνικής εποχής.

**1601
1800**

Τον 17^ο αιώνα, μετά από αλλαγή των Οθωμανικών νόμων, τα κατακτημένα εδάφη άρχισαν να διανέμονται για καλλιέργεια και εκμετάλλευση, πέραν των Οθωμανών και σε αλλόθρησκους.

Οι αναλογίες όμως παραχώρησης καλλιεργήσιμων εδαφών μεταξύ Οθωμανών και Ελλήνων ήταν δυσανάλογες και επί πλέον οι Έλληνες επιβαρύνονταν πέραν της κανονικής φορολογίας και με επιπρόσθετες υποχρεώσεις (Κεφαλικός φόρος, Δεκάτη, Στρατιωτικός φόρος κ.α.).

Γι' αυτούς τους λόγους, μεγάλοι πλέον γαιοκτήμονες ήταν μόνον οι Οθωμανοί. Οι "Μειονότητες" των Ελλήνων και των ελάχιστων άλλων εθνικοτήτων ήταν είτε μικροκαλλιεργητές, είτε ακτήμονες και απασχολούνταν ως εργάτες – καλλιεργητές στα κτήματα αλλά και στα μεγάλα τσιφλίκια των Οθωμανών που ήδη άρχισαν να δημιουργούνται.

1828

Κατά το Ρωσοτουρκικό πόλεμο του 1828-1829, τα εδάφη της περιοχής του σημερινού «Τριγώνου» καταλήφθηκαν από τους Ρώσους, προκειμένου να γίνει διέλευση του στρατού τους, για την κατάληψη της Αδριανούπολης και του Διδυμοτείχου.

Σημείωση: Αυτή η εποχή, είναι γνωστή στις περιοχές του σημερινού Βόρειου Έβρου, ως «Πρώτη Ρωσία».

Τον Σεπτέμβριο του 1829, με τη «Συνθήκη της Αδριανούπολης», τα εδάφη αποδόθηκαν και πάλι στους Οθωμανούς.

1850

Από διασωζόμενα έγγραφα του δευτέρου μισού του 19^{ου} αιώνα στην Ελληνική γλώσσα, όπως και χάρτες εκείνης της εποχής, αρχίζουν να υπάρχουν πληροφορίες για τους Οικισμούς που υπήρχαν στα εδάφη του σημερινού «Τριγώνου».

Σε αυτή την περιοχή υπήρχε Τσιφλίκι, όπως και Οικισμός που δημιουργήθηκε για την διαμονή των απασχολούμενων σε αυτό και ονομαζόταν Borgujan Chiflik (Μπουργουτζιάν Τσιφλίκ).

Ενημέρωση

Οι Οθωμανοί ιδιοκτήτες των Τσιφλικιών κατά τον 19^ο αιώνα και ειδικότερα μετά τα μέσα του αιώνα, δεν μπορούσαν να προσαρμοσθούν στα σύγχρονα, εκείνης της εποχής, οικονομικά δεδομένα. Τα έσοδά τους μειώνονταν καθώς τα Τσιφλίκια λειτουργούσαν με τις παλιές πολυδάπανες συνήθειές τους. Το γεγονός αυτό, τους οδήγησε σε οικονομική αποδυνάμωση και στο δανεισμό ακόμη και από εκπροσώπους των μειονοτήτων (Έλληνες, Εβραίους κι Αρμένιους).

Αργότερα, αδυνατούσαν να αποπληρώσουν τα δάνειά τους, αφού τα έξοδά τους ήταν τεράστια λόγω μη εκσυγχρονισμού και τελικά υποχρεώνονταν να πουλούν τα τσιφλίκια στους δανειστές τους.

Από την ειρηνική αυτή μεταβίβαση ωφελήθηκαν πολλοί Έλληνες. Στην περιοχή της Αδριανούπολης τα ιδιόκτητα πλέον Ελληνικά τσιφλίκια ξεπερνούσαν τα επτά και καταλάμβαναν συνολική επιφάνεια άνω των 50.000 στρεμμάτων.

Ένα από τα τσιφλίκια, το Μπουργουτζιάν τσιφλίκ, μεταβιβάστηκε στον Κώστογλου Στέφανο του Κωνσταντίνου και κάλυπτε επιφάνεια 8 έως 11 χιλιάδων στρεμμάτων.

Πηγή: ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ –ΘΡΑΚΗ- Κ. Βακαλόπουλος

Σχόλιο Συντάκτη

Από την εποχή που την περιοχή του σημερινού «Τριγώνου» την κατέλαβαν οι Οθωμανοί έως τα μέσα του 19^{ου} αιώνα, για τους Οικισμούς που υπήρχαν ή δημιουργήθηκαν σε αυτόν τον Τόπο, πέρα από μερικές αναφορές στην “Τζερνομιάνου πόλη” που τη μετονόμασαν σε «Τσιρμέν» και μερικές αναφορές στα Βακούφια στο «Μαράς» και στο «Μπεκτάς», δεν υπάρχουν άλλες πληροφορίες στην Ελληνική βιβλιογραφία. Όπως επίσης δεν υπάρχουν σαφείς πληροφορίες, πέρα από γενικότητες και για το ιδιοκτησιακό καθεστώς των εδαφών της περιοχής.

Η μοναδική περίπτωση με πιθανότητες εύρεσης παραπάνω πληροφοριών, είναι έρευνα σε ιστορικά αρχεία που βρίσκονται εκτός Ελλάδας.

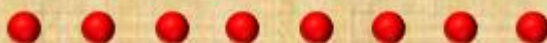
Σύμφωνα με πληροφορίες, υπάρχουν στην Τουρκία, στα "Προεδρικά αρχεία" στην Κωνσταντινούπολη, αλλά και στα Αρχεία της "Γενικής Διεύθυνσης Κτηματολογίου" στην Άγκυρα, αρχεία των Οθωμανικών χρόνων για περιοχές που σήμερα ανήκουν στην Ελλάδα. Στα παραπάνω αρχεία υπάρχουν έγγραφα στην Τούρκικη γλώσσα με Οθωμανικό Τούρκικο αλφάβητο (εκδοχή Περσοαραβικού αλφάβητου) και περιέχουν πέραν των άλλων, Κτηματολογικούς και Φορολογικούς Κώδικες για διάφορες περιοχές του τότε Οθωμανικού κράτους, όπου υπάρχουν λεπτομερείς πληροφορίες για το ιδιοκτησιακό καθεστώς κάποιων περιοχών (αγορές, πωλήσεις, μεταβιβάσεις), όπως και πληροφορίες από τα "κατάστιχα" των Φοροεισπρακτόρων εκείνης της εποχής, που από αυτά "απορρέουν" και πληροφορίες για τους υπάρχοντες Οικισμούς στην περιοχή.

Σύμφωνα, επίσης με πληροφορίες, Έλληνες Πανεπιστημιακοί, απέκτησαν πρόσβαση σε αυτά τα αρχεία, με πλούσια για την εργασία τους αποτελέσματα.

Εργασίες σε ιστορικά αρχεία, είναι σύνηθες φαινόμενο σε Πανεπιστημιακές έρευνες.

Σε μια μελλοντική εργασία, μάλλον από "ομάδα εργασίας" Πανεπιστημίου ή από Ερευνητές Πανεπιστημιακούς δασκάλους ή ακόμη και από μεμονωμένους ερευνητές, για αρχεία της περιοχής της Αδριανούπολης, υπάρχει πιθανότητα στην έρευνα να προκύψουν και πληροφορίες και για τη σημερινή περιοχή του «Τριγώνου», αφού αυτή δεν ήταν μία μικρή τυχαία περιοχή στη μεγάλη τότε Οθωμανική Αυτοκρατορία. Ήταν μια περιοχή που βρισκόταν δυτικά-βορειοδυτικά από την Αδριανούπολη και απείχε από αυτή από 5 έως 40 χιλιόμετρα και μπορούσε εύκολα να χαρακτηριστεί ως "περίχωρά" της.

Βασική προϋπόθεση για την αναζήτηση και μελέτη των τυχόν ανευρεθέντων αρχείων, είναι η δυνατότητα ανάγνωσης της Οθωμανικής Τούρκικης γραφής, όπως επίσης να είναι γνωστά τα ονόματα των Χωριών, ίσως και των βασικών τοπωνυμίων της περιοχής, όπως αποκαλούνταν προ της μετονομασίας τους στην Ελληνική γλώσσα.

1864

Το 1864, ξεκίνησε η αλλαγή της μέχρι τότε απλής Διοικητικής δομής της Οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Ως Διοικητικές μονάδες καθιερώθηκε πλέον να είναι τα ΒΙΛΑΕΤΙΑ, που σε αυτά θα υπάγονταν τα ΣΑΝΤΖΑΚΙΑ, τα οποία θα αποτελούνταν από τους ΚΑΖΑΔΕΣ και οι οποίοι θα υποδιαιρούνταν σε ΝΑΧΙΕΔΕΣ.

Ενημέρωση

Μετά την κατάληψη της Αδριανούπολης (1361), στα Οθωμανικά, πλέον, εδάφη της Ευρώπης δημιουργήθηκε το "Έγιαλέτι Ρούμελης" και ήταν υπό την Διοίκηση ενός Πασά.

Τον 16^ο αιώνα, έγινε περιορισμός της έκτασής του με την δημιουργία και άλλων Εγιαλετιών στα Βαλκάνια και Κεντρική Ευρώπη.

Η περιοχή της Αδριανούπολης, υπάγονταν πάντα στο "Έγιαλέτι της Ρούμελης".

Με τις μεταρρυθμίσεις που ξεκίνησαν από αυτήν την εποχή, η χαλαρή διοικητική δομή άλλαξε. Έγινε ανακατανομή όλων των εδαφών και δημιουργήθηκε μεγάλος αριθμός από "Βιλαέτια". Τα Βιλαέτια διαιρούνταν σε Σαντζάκια και αυτά υποδιαιρούνταν σε Καζάδες.

Οι κυριότερες μεταρρυθμίσεις και ανακατατάξεις, συνοψίζονται στις περιόδους 1864-1878, 1878-1912 και 1912-1915.

Ο Τόπος και οι Οικισμοί του σημερινού «Τριγώνου», σε όλες τις μεταρρυθμίσεις υπάγονταν πάντα στο Βιλαέτι Αδριανούπολης και είχε πρωτεύουσα την Αδριανούπολη, όπως επίσης πάντα υπάγονταν στο Σαντζάκι Αδριανούπολης. Επίσης, μέχρι το 1878, υπάγονταν στον Καζά του Τσιρμέν.

Κατά την περίοδο 1878-1912 και για κάποιες περιοχές έως το 1915, ο Καζάς Τσιρμέν καταργήθηκε και μοιράστηκε – όσον αφορά σε Οικισμούς που είναι σήμερα σε Ελληνικό έδαφος - στους Καζάδες Ορτάκιοϊ και Μουσταφά Πασά.

Πηγή των πληροφοριών για τη Διοικητική υπαγωγή:

ΘΡΑΚΙΚΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ-Παρ. Κονόρτας- (Αδριανουπόλεως Σαντζάκι, Τσιρμέν Καζάς)

1877

Το 1877, άρχισε ο Ρωσοτουρκικός πόλεμος και αρχές του 1878, τα εδάφη της σημερινής περιοχής του «Τριγώνου», όπως και η Αδριανούπολη, καταλήφθηκαν από τον Ρώσικο στρατό.

Σημείωση: Αυτή η εποχή, είναι γνωστή στις περιοχές του σημερινού Βόρειου Έβρου, ως «Δεύτερη Ρωσία».

1878

Τον Μάρτιο του 1878, υπογράφηκε η «Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου» και τον Ιούλιο του ίδιου έτους, υπογράφηκε η «Συνθήκη του Βερολίνου». Τα εδάφη του τόπου, αποδόθηκαν και πάλι στους Οθωμανούς.

1912

Το 1912, στις 30 Σεπτεμβρίου, ξεκίνησε ο Πρώτος Βαλκανικός πόλεμος. Τον Οκτώβριο, την περιοχή του σημερινού «Τριγώνου» την κατέλαβαν οι Βούλγαροι.

1913

Το 1913, στις 30 Μαΐου, έληξε ο Πρώτος Βαλκανικός πόλεμος και στις 16 Ιουνίου, ξεκίνησε ο Δεύτερος Βαλκανικός, που έληξε στις 18 Ιουλίου του ίδιου έτους.

1913

Με τη «Συνθήκη του Βουκουρεστίου» (10 Αυγούστου 1913), η Δυτική Θράκη παραχωρήθηκε στους Βούλγαρους, εκτός από ορισμένα τμήματα του σημερινού Βορείου Έβρου, που σε αυτά συμπεριλαμβάνονταν και τα εδάφη του «Τριγώνου», που παραχωρήθηκαν σύμφωνα με τη «Συνθήκη Κωνσταντινουπόλεως» (10 Οκτωβρίου 1913), στους Οθωμανούς.

1913

Το 1913, μετά τη διμερή υπογραφή της «Συνθήκης της Κωνσταντινουπόλεως», μεταξύ του Βασιλείου της Βουλγαρίας και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ξεκίνησε και η “χάραξη” των “συνόρων” μεταξύ των δύο Κρατών.

Η “οριογραμμή” των “συνόρων”, στην περιοχή του σημερινού “Βόρειου Έβρου”, ξεκινούσε από τις όχθες του ποταμού Έβρου βόρεια του Ορμενίου και με φορά προς τα δυτικά, έφθανε στα εδάφη της Μηλιάς, στις όχθες του ποταμού Άρδα.

Τα εδάφη που περιλήφθηκαν στο φυσικό “γεωμετρικό σχήμα” που σχηματίστηκε, με πλευρές τον ποταμό Έβρο, τον ποταμό Άρδα και την καμπύλη “οριογραμμή” που συνέδεε τους δυο ποταμούς, ήταν η περιοχή του σημερινού «Τριγώνου».

Ενημέρωση

Λόγω των ιστορικών γεγονότων που επακολούθησαν, η χάραξη των συνόρων δεν ήταν οριστική.

Οριστικά "Χερσαία" σύνορα, θα επαναχαραχθούν μεταξύ πλέον Ελλάδας και Βουλγαρίας την περίοδο 1920-1922, που θα είναι όμοια με αυτά της "χάραξης" του 1913, με ελαφρές τροποποιήσεις και η περιοχή, προσδιοριστικά, μετά το 1922 που θα συσταθεί ο Νομός Έβρου, θα αποκαλείται πλέον, «Τρίγωνο» του Νομού Έβρου.

1913

Την εποχή των Βαλκανικών πολέμων, στα εδάφη της περιοχής του σημερινού «Τριγώνου», οι αψιμαχίες μεταξύ Βουλγάρων και Οθωμανών ήταν τακτικές και μερικές φορές επώδυνες.

Αναφέρεται ότι, όταν το 1912 η περιοχή καταλήφθηκε από τον Βουλγάρικο Στρατό, ο Οθωμανικός πληθυσμός υπέστη μεγάλο πλήγμα (Φόνοι – Βιαιότητες).

Υπάρχουν επίσης αναφορές ότι, από το 1913 μέχρι το 1915, όταν στην περιοχή επανεγκαταστάθηκαν οι Οθωμανοί, οι όροι αντιστράφηκαν. Οι Βούλγαροι δέχθηκαν μεγάλα πλήγματα από τους Οθωμανούς, είτε για λόγους εκδίκησης, είτε για λόγους επιβολής της κυριαρχίας τους στο τόπο.

1915

Το 1915, με τη «Σύμβαση της Σόφιας» (6 Σεπτεμβρίου 1915), μεταξύ Βουλγαρίας και Οθωμανικού κράτους, τα εδάφη του σημερινού Βορείου Έβρου, εκχωρήθηκαν από τους Οθωμανούς στους Βούλγαρους.

Η αποχώρηση των Οθωμανών από την περιοχή του σημερινού «Τριγώνου», ήταν πλέον οριστική.

1915

Την περίοδο 1915-1919, τα Χωριά του σημερινού «Τριγώνου» βρισκόταν υπό Βουλγαρική κατοχή.

Το Χωριό διοικητικά ανήκε, στον Βουλγάρικο πλέον Νομό Αδριανουπόλεως, Одрински окръг (Odrinski Okrag) και συγκεκριμένα στην Αγροτική Επαρχία Αδριανουπόλεως, Одринска селска околия (Odrinska selska Okolija) που είχε έδρα το Karaagac (Κάραγατς) και υπαγόταν μαζί με τα Χωριά Ασπάλω, Bara ή Gioldzik (Μπάρα), Yalajik (Γυαλιά) και Pelevan Chairi (Παλαιίστρα) στον Δήμο Bestepe (Πενταλόφου).

1919

Τον Οκτώβριο του 1919, οι τότε “νικήτριες δυνάμεις” του Α’ Παγκοσμίου πολέμου, αποφάσισαν την εκκένωση της Δυτικής Θράκης από τους Βουλγάρους και την ίδρυση στις 18 Οκτωβρίου, υπό Γαλλική διοίκηση, του ιδιότυπου αυτόνομου Κρατιδίου, από την Ξάνθη μέχρι το Κάραγατς, με την ονομασία “Διασυμμαχική Θράκη” (Thrace Interalliee).

Διοικητικά, το νέο Κρατίδιο διαιρέθηκε στις περιφέρειες της Ξάνθης, της Γκιουμουλτζίνας και του Κάραγατς.

Η περιοχή που βρισκόταν το Χωριό, υπάγονταν στην Περιφέρεια (Cercle), όπως και στο Διαμέρισμα (District) του Κάραγατς (Karaagac).

Ενημέρωση

Επίσημη “Γλώσσα” ορίσθηκε η Γαλλική, ως νόμισμα οικονομικών συναλλαγών παρέμεινε, για πρακτικούς λόγους, το Βουλγάρικο «Λεβ» και η σημαία του νεοσύστατου Κρατιδίου αποτελούνταν από τρεις κάθετες λωρίδες υφάσματος σε άσπρο-μπλε-άσπρο χρώμα.

1919

Στις 27 Νοεμβρίου 1919, έγινε υπογραφή της «Συνθήκης του Νείγυ», όπου αποφασίσθηκε η οριστική αποχώρηση της Βουλγαρίας από τα εδάφη της Δυτικής Θράκης.

Ταυτόχρονα, έγινε και υπογραφή ειδικής σύμβασης μεταξύ Ελλάδας και Βουλγαρίας “Περί εθελουσίας αμοιβαίας μετανάστευσης των εκατέρωθεν μειονοτήτων”, οπότε άρχισε και η αποχώρηση της πλειοψηφίας των Βούλγαρων εποίκων και από τα εδάφη και Οικισμούς της περιοχής του σημερινού «Τριγώνου».

1920

Στις 14 Μαΐου 1920, μετά από συναίνεση των Γάλλων που είχαν την διοίκηση του Κρατιδίου της “Διασυμμαχικής Θράκης”, ο Ελληνικός Στρατός ξεκίνησε την προέλασή του από την περιοχή της Ξάνθης και κατέλαβε ολόκληρη την Δυτική Θράκη.

Στις 20 και 21 Μαΐου, έφθασε μέχρι και τα βορειότερα εδάφη του σημερινού «Τριγώνου», στα Χωριά Καράμπαγ (Πετρωτά), Γιαϊλατζήκ (Γυαλιά), Μπάρα και Μπές-τεπέ (Πεντάλοφο).

Με την κατάληψη ολόκληρης της Δυτικής Θράκης, η περιοχή ενσωματώθηκε πλέον στο Ελληνικό Κράτος, αφού ήδη το Κρατίδιο της “Διασυμμαχικής Θράκης” είχε καταργηθεί.

Ενημέρωση

Ήδη, από τις αρχές Μαΐου, είχε αποφασισθεί από τους Γάλλους, η κατάργηση του Κρατιδίου της “Διασυμμαχικής Θράκης” και η μεταφορά των Υπηρεσιών του στο Ελληνικό Κράτος.

1920

Στις 12 Ιουλίου 1920, έγινε κατάληψη από τον Ελληνικό Στρατό της Αδριανούπολης και μέχρι τα τέλη του ίδιου μήνα, είχε ολοκληρωθεί η κατάληψη ολόκληρης της Ανατολικής Θράκης.

Σημείωση: Έγινε κατάληψη ολόκληρης της Ανατολικής Θράκης, με εξαίρεση την Κωνσταντινούπολη και τα Στενά, που σύμφωνα με τη συνθήκη των Σεβρών που υπογράφηκε εκείνη την εποχή από τις Συμμαχικές δυνάμεις και την Οθωμανική Αυτοκρατορία, κηρύχθηκαν “Ουδέτερη ζώνη” υπό τον έλεγχο συμμαχικής επιτροπής.

Αμέσως μετά την κατάληψη, δημιουργήθηκε στην ενιαία πλέον Θράκη, η “ΥΠΑΤΗ ΑΡΜΟΣΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΘΡΑΚΗ”.

1920

Το 1920, στις 31 Αυγούστου, αποφασίσθηκε η ίδρυση Στρατολογικού Γραφείου στην Αδριανούπολη, “δια την Στρατολογικήν υπηρεσίαν της Θράκης”.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 199 Α / 1920)

Ενημέρωση

Μετά τη σύσταση της "Στρατολογικής Υπηρεσίας", ξεκίνησαν και οι διαδικασίες για τη στράτευση και υπηρετήση στον Ελληνικό πλέον Στρατό, των νέων από τα Χωριά του σημερινού «Τριγώνου».

Κατ' αρχήν, η στράτευση άρχισε να γίνεται από τους Οικισμούς που οι κάτοικοι ήταν γηγενείς.

Τα επόμενα χρόνια, μετά την δημιουργία "Μητρώων Αρρένων" στις νεοϊδρυθείσες Κοινότητες, όπως και με Νομοθετικό Διάταγμα του 1925, όπου αποφασίσθηκε ο υποχρεωτικός "καταρτισμός Στρατολογικών Μητρώων Προσφύγων" και με την αποστολή αυτών στα Στρατολογικά Γραφεία, ολοκληρώθηκε και η Στρατολογική τακτοποίηση των Προσφύγων (Φ.Ε.Κ. 257 Α / 1925).

1920

Τα Γεωγραφικά διαμερίσματα που προσαρτήθηκαν στο Ελληνικό Κράτος μετά το 1912, ονομάζονταν "Νέες Χώρες".

Στις "Νέες Χώρες" υπάχθηκε και η από το 1920, απελευθερωμένη Θράκη.

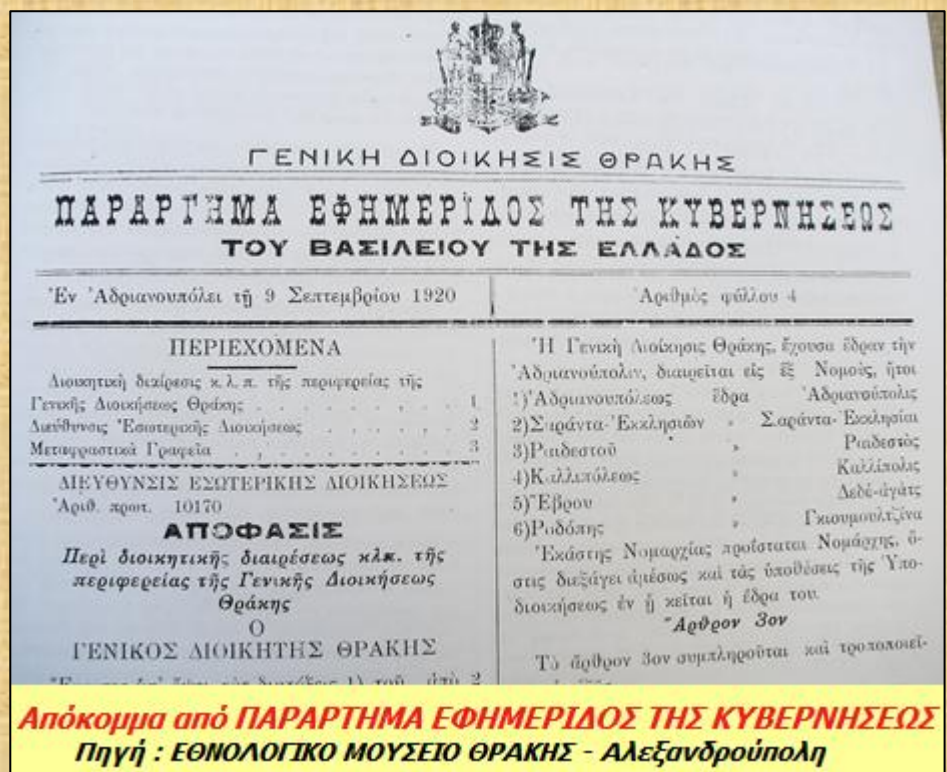
Ενημέρωση

Στις "Νέες Χώρες" δημιουργήθηκαν οι "Γενικές Διοικήσεις" τους, που ήταν υπό την Διοίκηση "Γενικού Διοικητή" με αρμοδιότητες Υπουργού.

1920

Το 1920, αποφασίστηκε από τον Γενικό Διοικητή Θράκης, που είχε έδρα την Αδριανούπολη, η Διοικητική διαίρεση της περιφέρειας της Θράκης σε έξι Νομούς.

1. Νομός Αδριανουπόλεως, με έδρα την Αδριανούπολη
2. Νομός Σαράντα Εκκλησιών, με έδρα τις Σαράντα Εκκλησιές
3. Νομός Ραιδεστού, με έδρα την Ραιδεστό
4. Νομός Καλλιπόλεως, με έδρα την Καλλίπολη
5. Νομός Έβρου, με έδρα το Δεδέ-αγάτς
6. Νομός Ροδόπης, με έδρα την Γκιουμουλτζίνα

Πηγή: ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Φ.Ε.Κ. Αριθ. φύλλου 4 - 9/09/1920

Ενημέρωση

Όλοι οι Οικισμοί της περιοχής του σημερινού «Τριγώνου», διοικητικά υπάγονταν στον Νομό Αδριανουπόλεως.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Το Εθνικό Τυπογραφείο στην Αθήνα, δεν διαθέτει αρχείο από τα "Φύλλα" με τίτλο «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ» που εκδόθηκαν από την ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΘΡΑΚΗΣ, στην ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΗ

στο διάστημα 1920 - 1922.

Αρχείο των παραπάνω Φύλλων, υπάρχει στο ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΘΡΑΚΗΣ στην Αλεξανδρούπολη.

Ευχαριστούμε θερμά την Ιδρύτρια και Πρόεδρο του παραπάνω Μουσείου, κ. ΑΓΓΕΛΑ ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΟΥ, για την άδεια φωτογράφισής τους.

Σημείωση Συντάκτη: Στην εργασία αυτή, για πρακτικούς λόγους (εξοικονόμηση χώρου, παράλειψη αποφάσεων που δεν αφορούν τα Χωριά του «Τριγώνου») γίνεται "προσαρμοσμένη ανάρτηση" επιλεγμένων αποκομμάτων, από κάποια συγκεκριμένα "Φύλλα".

1920

Στις 10 Σεπτεμβρίου του 1920, ψηφίστηκε από την Βουλή των Ελλήνων ο Νόμος 2492, που επικύρωσε την προσάρτηση στο Ελληνικό Κράτος των εδαφών της Ανατολικής και Δυτικής Θράκης.

Με τον ίδιο νόμο, δόθηκε η Ελληνική Ιθαγένεια στους κατοίκους αυτών των εδαφών, όπως επίσης δημιουργήθηκε προσωρινά και η "Διοίκησης Θράκης".

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 206 Α / 1920)

Ενημέρωση

Είχαν προηγηθεί, η "Διάσκεψη του Σαν Ρέμο" (18 Απριλίου) και η υπογραφή της "Συνθήκης των Σεβρών" (28 Ιουλίου / 10 Αυγούστου), όπου στη μεν "Διάσκεψη", συζητήθηκε το μέλλον της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, στη δε

“Συνθήκη”, οριστικοποιήθηκε το τέλος της, όπως και καθορίσθηκε ο διαμοιρασμός των εδαφών που είχε καταλάβει και είχε εντάξει στην επικράτειά της, τους αμέσως προηγούμενους αιώνες.

1920

Το 1920, αμέσως μετά την προσάρτηση του τόπου στο Ελληνικό Κράτος, καθιερώθηκε αυτόματα και στους Οικισμούς της περιοχής, ως επίσημο νόμισμα οικονομικών συναλλαγών, η Ελληνική «Δραχμή».

1920

Στην απογραφή του πληθυσμού της Ελλάδας που έγινε στις 18 Δεκεμβρίου 1920, το Χωριό είχε πληθυσμό 37 Άνδρες και 26 Γυναίκες, σύνολο 63 κατοίκους.

Αύξων αριθμός No d'ordre	Δήμοι, Κοινότητες Πόλεις και χωριά Municipalités, Communes Villes et villages	Κάτοικοι — Habitants		
		Άρρενες Hommes	Θήλειες Femmes	Σύνολον Total
ΝΟΜΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ — DÉPARTEMENT D'ADRINOPLE ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ — SOUS-PRÉFECTURE D'ADRINOPLE				
1	Ἀδριανούπολις-Adrinople.....	26.942	23.250	50.201
17	Δρέπανον.....	37	26	63

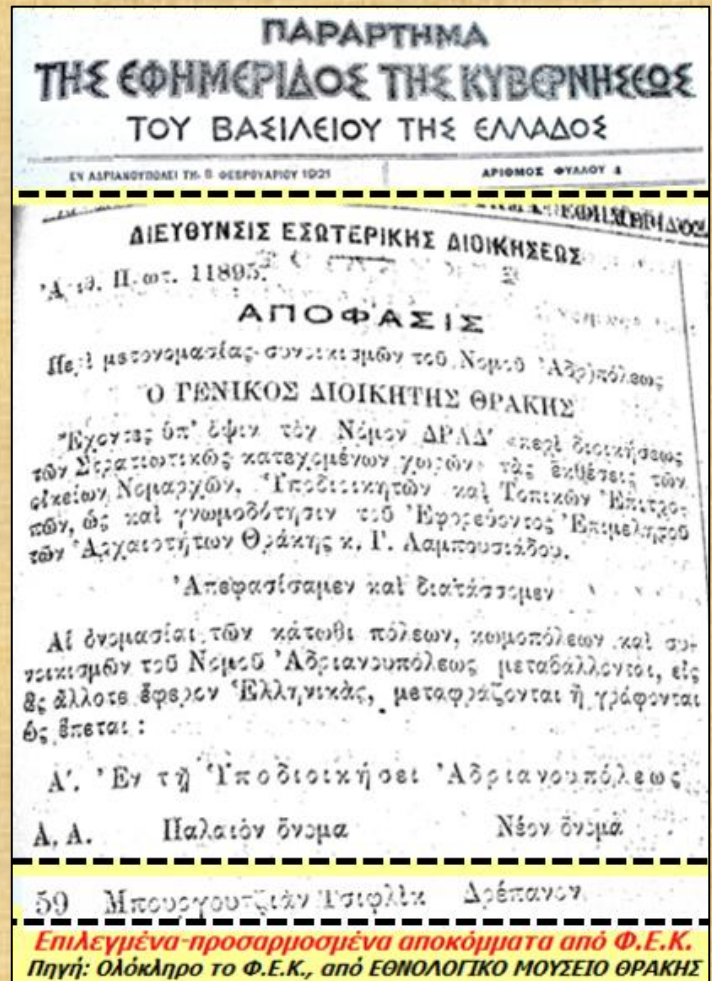

1921

Το 1921, δημοσιεύτηκαν στο "ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ", στην ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΗ, οι αποφάσεις του Υπουργού - Γενικού Διοικητή Θράκης για μετονομασία όλων των Συνοικισμών του Νομού Αδριανουπόλεως.

Συγκεκριμένα δημοσιεύτηκαν:

- Η με Αριθ. Πρωτ. 11895/1921, που δημοσιεύτηκε στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Φ.Ε.Κ., Φύλλο 4, με ημερομηνία 8 Φεβρουαρίου 1921.
- Η με Αριθ. Πρωτ. 103294/29.08.1921, που δημοσιεύτηκε στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Φ.Ε.Κ., τεύχος Δεύτερο, Φύλλο 4, με ημερομηνία 18 Σεπτεμβρίου 1921.

Πηγές:

- ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Φ.Ε.Κ. 8/02/1921
- ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Φ.Ε.Κ. 18/09/1921
- Φ.Ε.Κ. 244 Α / 1921

Ενημέρωση

Στην πρώτη απόφαση, αναφέρεται η μετονομασία των 20 από τα 22 τότε Χωριά του σημερινού «Τριγώνου».

Στη δεύτερη απόφαση, που αποτελούσε συνέχιση της πρώτης και που δημοσιεύτηκε έξι και πλέον μήνες αργότερα, αναφέρεται η μετονομασία 11 ακόμη Χωριών της Υποδιοίκησης Αδριανουπόλεως μεταξύ των οποίων και δύο του σημερινού «Τριγώνου», του "Τσερμέν" και του "Μαράς".

Ενημέρωση

Με την προσάρτηση της Θράκης στην Ελλάδα, δεν ακολουθήθηκαν οι ισχύουσες μέχρι τότε διαδικασίες για τις μετονομασίες τοπωνυμίων και αποφασίσθηκε οι μετονομασίες όλων των Οικισμών του τόπου, να γίνουν με κατεπείγουσα "Πολιτική απόφαση".

Ο Υπουργός-Γενικός Διοικητής Θράκης, ανέθεσε σε τριμελή επιτροπή υπό τον καθηγητή καταγόμενο από την Αδριανούπολη Γ. Λαμπουσιάδη, να του εισηγηθεί τις μετονομασίες, τις οποίες όταν του υποβλήθηκαν, έκανε άμεσα αποδεκτές.

Ενημέρωση

Οι Ελληνικοί πλέον Οικισμοί με ξενόφωνα ονόματα, μετονομάστηκαν κυρίως:

Είτε με ελεύθερη μετάφραση της ονομασίας τους στα Ελληνικά,
είτε με Ελληνικά ονόματα που είχαν "ακουστική" ομοιότητα με την παλιά ονομασία,
είτε πήραν ονόματα από τα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά του τόπου,
είτε τους δόθηκαν συμβολικές ονομασίες καρποφόρων/οπωροφόρων δένδρων,
είτε τους δόθηκαν απλά Ελληνικά ή αρχαιοελληνικά ονόματα χωρίς να είναι γνωστή η πλήρη αιτιολόγηση της ονοματοδοσίας.

1922

Το 1922, συστάθηκε επίσημα, με τον Νόμο 2782/3.06.1922, η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΘΡΑΚΗΣ, με έδρα την Αδριανούπολη.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 84 Α / 1922)

Ενημέρωση

Την 1 Νοεμβρίου του ιδίου έτους, με Βασιλικό Διάταγμα, η Έδρα της Γενικής Διοίκησης Θράκης μεταφέρθηκε στην Κομοτηνή.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 221 Α / 1922)

1922

Αύγουστος-Σεπτέμβριος 1922. Μικρασιατική καταστροφή.

Ενημέρωση

Ο όρος "Μικρασιατική Καταστροφή" είναι όρος που έχει υιοθετηθεί από την Ελληνική ιστοριογραφία για να περιγράψει τα αποτελέσματα της Μικρασιατικής Εκστρατείας στην Ελλάδα και στον Ελληνισμό γενικότερα. Συγκεκριμένα αναφέρεται στο τέλος του Ελληνοτουρκικού πολέμου του 1918-22, την φυγή από την Τουρκία της Ελληνικής διοίκησης, που είχε εγκατασταθεί στα δυτικά μικρασιατικά παράλια κατά τη Συνθήκη των Σεβρών, όπως και την σχεδόν άτακτη υποχώρηση του Ελληνικού στρατού μετά την κατάρρευση του μετώπου και τη γενικευμένη πλέον εκδίωξη μεγάλου μέρους του Ελληνικού και Χριστιανικού πληθυσμού από τη Μικρά Ασία.

Τα γεγονότα αυτά είχαν ως αποτέλεσμα, να επιφέρουν την τελεία καταστροφή του Θρακικού και Μικρασιατικού Ελληνισμού, μαζί με του Πόντου.

Πηγή: Απόκομμα από el.wikipedia.org

1922

Στις 25 Σεπτεμβρίου 1922, υπογράφηκε η «Συνθήκη των Μουδανίων» (‘‘Ανακωχή των Μουδανίων’’).

Σε αυτή, συμφωνήθηκε:

- Απόσυρση του Ελληνικού στρατού από την Ανατολική Θράκη
- Καθορισμός των συνόρων μεταξύ Ελλάδας – Τουρκίας
- Παραχώρηση της Ανατολικής Θράκης στην Τουρκία
- Άμεση εκκένωση της Ανατολικής Θράκης από τους Έλληνες κατοίκους της

1923

Το 1923, στις 30 Ιανουαρίου, υπογράφηκε μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας ‘‘Σύμβαση περί ανταλλαγής των Ελληνικών και Τουρκικών πληθυσμών’’.

Ακολούθησε στις 24 Ιουλίου, η υπογραφή της ‘‘Συνθήκης της Λωζάνης’’.

Τα Χωριά του σημερινού «Τριγώνου», άρχισαν πλέον να εγκαταλείπονται από τους έποικους Οθωμανούς, αν και η αποχώρηση είχε αρχίσει να γίνεται από το 1920 όταν η περιοχή προσαρτήθηκε στην Ελλάδα.

Παράλληλα, συνεχίστηκε και η εγκατάσταση Ελλήνων Προσφύγων από την Ανατολική Θράκη, που είχε αρχίσει αμέσως μετά από τα δραματικά γεγονότα της Μικρασιατικής καταστροφής.

1923

Το 1923, παράλληλα με την ανταλλαγή των πληθυσμών με την Τουρκία, υπογράφηκε και ‘‘Ελληνο-Βουλγαρική’’ σύμβαση για ‘‘εθελοντική μετανάστευση των εθνικών μειονοτήτων’’ (1923-1925).

Στην περιοχή του σημερινού «Τριγώνου», στα πλαίσια της παραπάνω συμφωνίας την περίοδο αυτή έγινε και η αποχώρηση των υπολοίπων ελάχιστων Βουλγάρων που είχαν απομείνει σε μερικά Χωριά και παράλληλα ξεκίνησε η εγκατάσταση Ελλήνων προσφύγων κυρίως από περιοχές της πρώην Ανατολικής Ρωμυλίας.

1923

Μετά την Μικρασιατική Καταστροφή του 1922, έγινε περιορισμός των Ελληνικών συνόρων και με τη νέα Διοικητική κατανομή στη Δυτική πλέον Ελληνική Θράκη, υπάγονταν οι Νομοί Έβρου και Ροδόπης (Οι περιοχές της Ξάνθης και της Κομοτηνής αποτελούσαν ενιαία, από το 1920, το Νομό Ροδόπης).

Ο Νομός Έβρου αποτελούνταν από τέσσερες Υποδιοικήσεις (Αλεξανδρουπόλεως, Σουφλίου, Διδυμοτείχου και Ορεστιάδος). Όλα τα Χωριά του «Τριγώνου», υπάγονταν στην Υποδιοίκηση Ορεστιάδος του Νομού Έβρου.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 349 Α / 1923)

1924

Το 1924, με Προεδρικό Διάταγμα, αναγνωρίστηκε μεταξύ των άλλων Δήμων και Κοινοτήτων της Θράκης και η «Κοινότητα Πενταλόφου» της Υποδιοίκησης Ορεστιάδας.

Στη νεοϊδρυθείσα Κοινότητα Πενταλόφου, προσαρτήθηκε μαζί με άλλους γειτονικούς συνοικισμούς και ο συνοικισμός του Δρέπανου.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 177 Α και 194 Α / 1924)

Ενημέρωση

Το Διάταγμα υπογράφηκε στις 30 Ιουλίου 1924 και δημοσιεύθηκε στο Φύλλο Εφημερίδας της Κυβέρνησης (Φ.Ε.Κ.) στις 31 Ιουλίου 1924, τεύχος Πρώτο και με αριθμό 177.

Λόγω εσφαλμένης αναγραφής του, έγινε αναδημοσίευση, με σωστή και ολοκληρωμένη διατύπωση, στο Φύλλο Εφημερίδας της Κυβέρνησης με αριθμό 194.

1928

Στην απογραφή του πληθυσμού που έγινε στις 15 Μαΐου 1928, το Χωριό είχε πληθυσμό 107 κατοίκους.

1940

Στην απογραφή του πληθυσμού που έγινε στις 16 Οκτωβρίου 1940, το Χωριό είχε πληθυσμό 81 κατοίκους.

Το επόμενο διάστημα, κατά την "Κατοχή" του τόπου από τους Βούλγαρους και τους Γερμανούς και στη συνέχεια κατά την περίοδο του Εμφυλίου πολέμου, το Χωριό εγκαταλείφθηκε από τους ελάχιστους πλέον κατοίκους του, αφού αυτοί μετακόμισαν στον ΠΕΝΤΑΛΟΦΟ.

1951

Στην απογραφή πληθυσμού στις 7 Απριλίου 1951, το Χωριό ήταν ακατοίκητο και η ημερομηνία αυτή θεωρείται, επίσημα πλέον, ως ημερομηνία κατάργησης του Οικισμού.

Ενημέρωση

Αρχικά, το Τσιφλίκι αγοράσθηκε από τον ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ για λογαριασμό του Γιου του, ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

Τον Ιούλιο του 1935, απεβίωσε ο μέχρι τότε ιδιοκτήτης του Τσιφλικιού ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΣ.

Το Τσιφλίκι μεταβιβάσθηκε στα πέντε παιδιά του (Δύο Αγόρια και Τρία Κορίτσια), που ήταν και οι κληρονόμοι του.

Τα επόμενα χρόνια και ειδικά μετά το 1946, ξεκίνησε η κατάτμηση του μεγάλου αυτού αγροκτήματος.

- Το 1946 ξεκίνησε η μεταβίβαση και ολοκληρώθηκε το 1953 με αναγκαστική απαλλοτρίωση των μεριδίων των δύο κληρονόμων, για την αποκατάσταση των ακτημόνων κατοίκων του ΠΕΝΤΑΛΟΦΟΥ, συνολικά περίπου 5.000 στρεμμάτων (Φ.Ε.Κ. 15 Β 1953 α/α 18).
- Το 1951, έγινε η πώληση με προσύμφωνο, 2.500 περίπου στρεμμάτων από έναν εκ των κληρονόμων του μεριδίου του, σε 141 κατοίκους της ΠΤΕΛΕΑΣ.

(Το 1953, αποφασίσθηκε η αναγκαστική απαλλοτρίωση 2.500 στρεμμάτων για την αποκατάσταση των ακτημόνων κατοίκων της ΠΤΕΛΕΑΣ-Φ.Ε.Κ. 15 Β 1953-ιδιοκτησίας του παραπάνω κληρονόμου. Ακολούθησε όμως ανάκληση αυτής της απόφασης λόγω της δημοσιοποίησης της παραπάνω από το 1951 πώλησης με προσύμφωνο της ίδιας περιοχής).

- Στη συνέχεια, από το 1956 έως 1959, πωλήθηκαν από τον τέταρτο κληρονόμο, 2.245 στρέμματα σε κατοίκους των πλησιέστερων στην περιοχή Χωριών (1.800 περίπου στρέμματα σε κατοίκους των ΠΕΤΡΩΤΩΝ και τα υπόλοιπα σε κατοίκους ΠΕΝΤΑΛΟΦΟΥ, ΟΡΜΕΝΙΟΥ, ΠΤΕΛΕΑΣ και ΠΑΛΛΗΣ).
- Το μερίδιο του πέμπτου κληρονόμου, παρέμεινε για διάθεση και εκμετάλλευση από τους δικούς του κληρονόμους.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Αθροιστικά, η συνολική αναφερόμενη στις μεταβιβάσεις κατανεμημένη έκταση, υπολογίζεται στις περί 12.500 στρέμματα και διαφέρει από την αρχική πληροφορία του συνόλου των στρεμμάτων.

Τούτο προφανώς θα οφείλεται στην προσάρτηση στο Τσιφλίκι, σε νεότερο χρόνο, και άλλων γειτονικών αγροτεμαχίων.

Χρονολόγιο γεγονότων

Σημειώσεις:

1. Η παραπάνω εργασία «ΔΡΕΠΑΝΟΝ - Χρονολόγιο γεγονότων», είναι μέρος από ολοκληρωμένη εργασία, που αποτελείται από “Χρονολόγια γεγονότων” των 22 Χωριών που υπήρχαν στο “ΤΡΙΓΩΝΟ”.

Ολόκληρη η εργασία
είναι αναρτημένη
στην ιστοσελίδα
trigonoevros.gr

2. Αναπόσπαστα μέρη αυτού του “Χρονολογίου”, είναι τα συνημμένα σε αυτή την εργασία:

- Σημείωμα του Συντάκτη
- Βιβλιογραφία & Πηγές

Αλεξανδρούπολη, Δεκέμβριος 2020

Παράσχος Ε. Κώστογλου
Ερευνητής & Συντάκτης αυτής της Εργασίας

Πληροφορίες για την ανάρτηση:

- ➡ Τον Μάιο του 2022, έγινε ανάρτηση της εργασίας στην ιστοσελίδα **trigonoevros.gr**
- ➡ Οι πληροφορίες στο “Χρονολόγιο Γεγονότων” των Χωριών που καταγράφονται στην εργασία, είναι μέχρι και τον Δεκέμβριο του 2020.
- ➡ Μετά από την αρχική ανάρτηση, γίνεται κατά καιρούς ανανέωση, με επιπλέον πληροφορίες στις υπάρχουσες χρονολογίες, όπως και τεχνικές βελτιώσεις στην εμφάνιση κειμένων και φωτογραφιών.
- ➡ Η παραπάνω ανανεωμένη ανάρτηση, που είναι και η νεότερη, έγινε τον Δεκέμβριο του 2023.